

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ללמוד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת שמייני

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקח מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש ניסן שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

למה כתוב כי שבעת ימים	ה
הכהנים המשוחים בשמן מעוררים את השמן העליון ...	ה
המלכות נקראת שבע	ה
אהרן הקריב עגל לכפר על מעשה העגל	ו
כמו שנעשו הפעולות למטה כך התעורר למעלה	ו
האיל שבביל להמתיק את דיני המלכות	ו
גם בני ישראל הקריבו קרבנותיהם לתקן ולהמתיק כדלעיל	ו
לא נזכר בישראל חטאת שכבר קבלו עונשם	ו
אהרן שלא קיבל עונש מוזכר חטאת	ו
הרבה שמחה היה ביום ההוא	ז
ביום השמיני נתעטרה המלכות משבע הארות שלמעלה	ט
אהרן הקריב עגל לכפר על חטא העגל	ט
לא כתוב עגל בן פרה לפי שצריך לתקן המלכות שהיא סוד הפרה	ט
השולח מתנה למלך אינו שולחו מבית המלך	ט
למה כתיב על האיל תמימם?	ט
היו צריכים להמתיק ב' גבורות	י
ישראל לא הוצרכו לחטאת שכבר קבלו עונשם	י
הביאו עולה לכפר על אלו שהיה רק הרהור הלב	י
החטאת היה שבביל העבודה זרה אצל המצרים	י
שור להראות שלום לישראל אחר שנתכפרו על הכל ...	י
שור ואיל להמתיק את גבורות המלכות	י
שמחה גדולה למעלה על ידי היחוד שהיה אז	יא
צריך להרים יד הימין למעלה מיד השמאל	יא
עשרה ממונים על הרמת ידים	יא
עשרה שליטים מוכנים לקבל הברכות ולהשפיעם למתפלל	יא
יזהר להגביה ידיו רק בעת התפילה	יא
על ידי הגבהת ידים מיחד העשר ספירות ועוד סודות עליונים	יא
הכהן שהוא בחינת הימין נתמנה לברך העם	יג
השכינה שורה על הכהן בשעה שנושא כפיו ונשפע שפע רב	יג
המלאך אוריאל נראה בשלהבת על המזבח	יג
כשראו זאת נפל פחד עליהם ושב בתשובה	יד
ה' אמר לאוריאל לך וקבל המתנה שבני מקריבים לפני	יד
הרבה שמחה היה כאשר הקריבו הקרבן כראוי	יד
אם לא היה כראוי היו רואים כלב חצוף על הקרבן ...	יד
משל למלך שכשרואה מתנה שלא כראוי אומר ליתנו לכלב	יד
בני אהרן קשרו את כל הספירות והשאירו את המלכות בחוץ	יד
בכמה אופנים ערבבו את השמחה	יד
השכינה לא שרתה כי לא נשאו נשים	טו
בני אהרן הקטירו קטרת שלא בזמנה	יז
בזמן מגפה מותר להקטיר גם שלא בזמנה	יז
עוד כמה טעמים למה מתו	יז
קטרת חביבה מהכל	יז
לדעת רבי אבא עיקר הטעם שבביל שלא נשאו נשים .	יז
המלכה אומרת להרוג האיש שבשבילו לא בא המלך אליה	יז
ה' לא רצה לבוא אל השכינה על ידי אותם בעלי מומים	יח
מי שאינו נשוי קדושת המלך מסתלק ממנו	יח
על ידי עובדין דלתתא אתער עובדין לעילא	יח
בכהן אסור להיות שום פגם כדי שלא יפגום למעלה .	יח
אם היה איזה חיסרון באלעזר ואיתמר היו גם כן מתים	יח
בזמן שיש מגפה לא יתעורר אדם לדבר שמעורר דינים	יח
על בני ישראל לא היה חשש רק על הכהנים ולכן מותר היה להם לבכות	יט
על ידי כהנים יש יחוד והשפעות	יט
הכהן צריך להיות בשמחה ויתרחק מהעצבות	יט
נדב ואביהו שתויי יין היו לפיכך הזהיר עכשו את הכהנים על זה	יט
יין בתחילה שמחה וסופו עצבות	יט
בתחילתו שמחה לפי שנכלל ממים	כ
הכהנים יורשים מים ושמן והלויים יין	כ
שמן בחינת חסד ויין בחינת דין	כ
אסור לכהן להכנס למקדש כשהוא שתוי יין	כ
נח רצה לטהר את העולם ונכשל	כא
בני אהרן רצו להכניס לקדושה את הצד האחר ולא עלתה בידם	כא
אהרן עומד להבדיל בין הטמא ובין הטהור	כא
הרוצה לזכות לחיים מעולם הבינה יצור לשונו	כא
הרוצה להדבק בימים העליונים ישמור פיו ולשונו	כב

ה' מתפאר בכם לכן אל תשקצו עצמכם	כב	ישמור פיו ולשונו שלא יפגום בפה ולשון העליונים ...
האוכל מאכלות אסורות הוא מתועב לפני ה'	כב	כשבני ישראל אינם אוכלים מאכלות אסורות הם דבקים
ווי להם ווי לגופם ולנפשותם	כב	במלכות
הדין של עולם העליון בשביל שלא שמר על פיו	כב	אם אוכלים מאכלות אסורות מתדבקים במקום טמא. כב
המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה	כב	זאת שהיא המלכות קיימת להיפרע.
על ידי פעולה למטה נתעורר פעולה למעלה	כג	הבהמות האחוזות בצד הקדושה מותר לכם לאכול ...
כל דבר יש לו שורש למעלה	כד	כמו שיש צד הקדושה יש גם כן צד הטומאה
גם על ידי דיבור מעורר טוב ורע	כד	צד הטומאה אינו שורה בתוך העזים אלא מתראה
האוכל מאכלות אסורות כעובד עבודה זרה	כד	נגדם
האוכל מאכלות אסורות נכנס לרשות אחר	כד	רוח אחד מסימני הטהרה שבהם עובר ואז נפרדים
הבהמות הטמאות נבראו לטמא בהם הגוים	כד	מהם
ישראל יטהרו על ידי חסדים של אימא ויתקדשו מהשפע	כד	בכל בעלי החיים מותר לנו לאכול אותם הבאים מצד
של אבא הנקרא קדש	כד	הקדושה
אשריכם ישראל	כד	אשריכם ישראל

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם
לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת
הקונטרס ולחלקם בעירו,
או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף
מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
נינצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.

✧ פרשת שמיני ✧

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ז עמוד א'

למה כתוב כי שבעת ימים

"וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיֹּאמֶר אֶל אֶהְרֹן קַח לָךְ עֶגְלֹן בֶּקָר לְחֹטָאת וּגּוֹ", פתח רבי אלעזר ואמר, "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי", מהו יום השמיני^[א], אלא כתיב: "וּמִפֶּתַח אֹהֶל וּגּוֹ" כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יָדְכֶם", "כִּי שִׁבְעַת יָמִים", בשבעת ימים היה צריך לומר, או שבעה ימים ימלא את ידכם, מהו "כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא".

הכהנים המשוחים בשמן מעוררים את השמן העליון

אלא זכאים הם הכהנים שנתעטרו בעטרת המלך הקדוש, ונמשחו בשמן משחת קודש, כדי שיתעורר שמן העליון, המשקה לכל השבעה^[ב], ונמשחים מן משחת קודש ההוא, ונדלקים ממנו כל אותן שבעה המאורות, ושמן המשחה הזה הוא הכולל לכל השבעה, וכולם בו נכללים^[ג].

ולמדנו, כי ששה הם, וכולם נכללים בזה^[ד], וזה הוא הכולל של כולם^[ה], ולפיכך כתוב: "כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא", שהרי בזה הם תולים^[ו].

המלכות נקראת שבע

ועל כן נקראת מדת המלכות בת שבע, שהיא בת של השבע ההיא^[ז] והיא נכללת מן שש אחרות.

זיו הזוהר

החכמה. 1. עתה מבאר הטעם, למה כתוב: "כִּי שִׁבְעַת יָמִים", ולמה כתוב "יִמְלֵא" בלשון יחיד, ורצה לומר, שלכך לא תצאו ז' ימים, כדי שהשבעת ימים, היינו ספירת החכמה, שהיא הכולל של שבעת ימים, היינו ז' ספירות הנזכרים לעיל, ונקראת בשם אבא, הוא ימלא את ידכם, באור השפע הנשפע ממנו, וכידוע שבספירת חכמה תלויים הכהנים, שהיא שורש שלהם, והלויים שורש שלהם בספירת בינה. 2. פירוש, שספירת המלכות, היא הבת של ספירת החכמה, הכוללת שבע ספירות הנזכרים לעיל, כידוע שאבא יסד ברתא, והיא כוללת ו' ספירות אחרות, בדמיון מנורה של ז' קנים, כמו ספירת הבינה, ונקראת מנורה התחתונה, וגם אמא

א. קושיתו היא, שהרי לא נזכר מקודם שום ענין של ח' ימים, רק של ז' ימים, אם כן אחר הז' ימים, מתחיל מספר חדש, ויתכן יותר לומר שהוא יום הראשון. 2. היינו הארת השפע הנשפע מספירת חכמה, המשקה לכל ז' קני המנורה העליונה, שהם ו' קצוות הנקראים גם כן ו' קנים, והיינו הספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, הנכללים בספירת החכמה, שנקראת שמן משחת קודש. 3. פירוש, שהבינה עם הששה קצוות שהם ו' ספירות הנזכרים לעיל, כולן נכללות בספירת החכמה, שנקראת שמן משחת קודש. 4. בתיבת **בהאי** (בזוהר עצמו) כוונתו על ספירת הבינה. 5. בתיבת **ודא** (בזוהר עצמו) כוונתו על ספירת

אהרן הקריב עגל לכפר על מעשה העגל

וכיון שהשבעה ההוא השלים להם להכהנים, ועטרם ומשחם בכל, כאשר הגיעו למדת המלכות שהיא נקראת יום השמיני^[ח], נצטוו אהרן להקריב עגל, לפי שהוא בנה של הפרה, לכפר על אותו החטא של עגל אחר שעשה אהרן, שחטא בזה כנגד דמדרגה שנקראת פרה שהיא שמיני, שלמות של אמונת ישראל^[ט].
ונמצא הכהן שלם בכל, בח' מינים בגדי כבוד, שלם בכל הכתרים, שלם למעלה שלם למטה.

כמו שנעשו הפעולות למטה כך התעורר למעלה

ובכל נצרך להראות פעולה, ועל כן נעשה בו באהרן פעולה זו למטה, בשביל שיתעורר כך למעלה, ויהיה נמצא הכל בדמיון אחד, ואז מתברכים כל העולמות, והברכות נמצאות על ידי עבודת הכהן, וכאן נשתלם הכהן בכל כראוי.

ועגל מדוע, שכתוב: **"עֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחֹטָאת"**, בשביל אותו החטא שעשה תחלה.

האיל בשביל להמתיק את דיני המלכות

"וְאֵיל לְעֹלָה", מפני מה איל, בשביל איל של יצחק שהוא עולה תמימה, ואיל ראוי להקרב להשלים הכל, שזה המקום מצד של יצחק נובע^[י], וזה האיל הבא בשביל איל של יצחק נקרב עולה, לפי שזה הקרבן עולה כולה למעלה, וכל זה בשביל לעטרה בשלמות, עגל ואיל, עגל בשבילה כמו שאמרנו, ואיל להשלימה בשלמות של יצחק כראוי^[יא].

גם בני ישראל הקריבו קרבנותיהם לתקן ולהמתיק כדלעיל

וישראל שחטאו עם הכהן בחטא זה, מקריבים כדמיון זה, שכתוב: **"וְשׂוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחֵ לִפְנֵי ה' "**, שור בשביל מה שחטאו, ואיל להשלים למקום הזה בשלמות של יצחק.

לא נזכר בישראל חטאת שכבר קבלו עונשם

ומפני מה כתוב בכהן עגל לחטאת, ולא כתוב בישראל שור לחטאת, אלא ישראל שהם קבלו עונשם בתחלה, ולפי שקבלו עונשם בכמה מקומות על חטא זה, לא רצה הקדוש ברוך הוא להזכיר להם חטאם כבתחלה, ועל כן לא כתוב כאן אצלם לחטאת, אלא לשלמים, בשביל להראות שלום, שהרי הקדוש ברוך הוא הוא בשלום עם ישראל עבור זה.

אהרן שלא קיבל עונש מוזכר חטאת

אבל אהרן שהוא לא קבל עונש, לבעבור תפלת משה, שכתוב: **"וּבְאַהֲרֹן הַתְּאֵנָף ה' וגו'"** (דברים ט, כ), וכתוב: **"וְאַתְּפִלָּל גַּם בְּעַד אֶהֱרֹן בְּעַת הַהִיא"**, ועד עתה חטאו היה תלוי, כתוב בו: **"וְעֵגֶל בֶּן בָּקָר לְחֹטָאת"**, לחטאת ודאי, בשביל שיכופר חטאו, ויטהר וישתלם בכל.

זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר - זיו הזוהר

המלכות. י. פירוש, שספירת המלכות עיקרה היא מגבורה מדת יצחק, ועל ידי קרבן עולה של איל, המזכיר עקדת יצחק, נמתקין הגבורות. יא. פירוש, שהגבורות תהינה לטובת ישראל, ושיומתקו הדינים.

תתאה. ח. ספירת מלכות נקראת יום השמיני, כי היא ספירה שמינית לאחר ספירת החכמה. ט. כך נקראת ספירת מלכות, כי בה תולה אמונת ישראל, ובזה יתורץ מה שכתוב ביום השמיני, שמרמו על ספירת

הרבה שמחה היה ביום ההוא

וביום ההוא נשתלמו עליונים ותחתונים, ונמצא שלום בכל, בשמחה שלמעלה ושלמטה, ואלמלא שנמצא הערוב של בני אהרן ביום ההוא, לא נמצאת שמחה של עליונים ותחתונים כשמחת יום ההוא, מן היום שעלו ישראל מן הים, ביום ההוא נתבטל חטא העגל מן העולם, ונמצאו הכהנים וישראל נקיים ממנו, ביום ההוא נתרחקו כל אותן המקטריגים שלמעלה, והיו הולכים ושטים מסביב למחנה ישראל, ולא נמצאו ביניהם בזמן ההוא, עד שגרמה השעה ויקומו נדב ואביהו וערבבו השמחה של כולם, ונמצא רוגז בעולם.

**הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמבול הנורא!**

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע.
אלון אינו דקא משתדלון בזהר
דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו
מתיבת נח, דמתקנשין בה שנים
מעור, ושבוע מתלכותא. ולומעין
אחד מעור, ושנים מתקנשה.
דבהון יתקנים (שמות א) כל הבן
הילוד הלאה תשליכיהו. ודא
אורה דספרא דא.

(זהר חלק ג' דף קנ"ג ברכיעא טו"ט),
(ועי' דע תקוני זוהר תנ"ש דף ע"ב עמוד
ד', ובקדמות המוציא לאור תקוני זוהר
טו"ט א'). (כן דבר רבינו רמ"ק הרב משה
קרדוביור, דע את אלון אביה, י"א).

הזוהר הקדוש
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

הרשב"י ז"ל לא מצא עצה לבטל גזרות שנים ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברכיעא ללא חסדן שבכתב "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרבם תפארת
ברחמים. וז"ל: ברחמי רבי שבעתון כי יוחאי עשה עני התפארת וכלם נברח אל התורה והוא תפארת ונעלה ונמצא שפרות רבי שמעון בר יוחאי עשה עני התפארת,
שבסוד נעשה הזוהר, אמר כי בכתב כל השנים ודבר וכתבתי. כלומר בתקונים, ואז נחשב זה לברייתא כללית לכל ישראל, עד שבסוף השנים לא יצטרך אלא
יצא, וזהו שנקרא (שמות נב, כב): "כי לא בחפזו תצאו ובמטוסה לא תלכו כי ידוק לפניכם ה' ומאספכם אליו וישראל ... כי זהו שישמע בזה הזוהר בורה כי
הזוהר הוא, וזהו שנקרא בשרית (תפארת כי ספר הזהר נשאר אחרינו (אחרי הרשב"י) ז"ל, שקל כי שיתרפק בו ויקרא שבורה פון הסטרא ארתא, עד שלא יצטרך
לו (באחרית השנים) אלא יצא, ואודיעה מה תועלת נמצא בזה, (השקפה כי תועלת גדול הוא, כי הוא הענין שנקרא "שנים", (הרשב"י באריות, ודא עור באור הזוהר).

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך א

אור
הזוהר

המחולק
ל-354
ימות
השנה

גדולי
ישראל
והזוהר

ערכה
של שעה

768 עמודים

1

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ב

מאורות
הזוהר

ט"ו ספרים
מאורות הזוהר
התגלות הזוהר
אגרות הזוהר
הרמח"ל והזוהר
עת לעשות לה'
המשיח והזוהר
הצדיקים והזוהר
חשבונות הזוהר
קבלתי וגושעתי
אלה מקראי
קודש
הפצת הזוהר
מצדיקי הרבים
תיבת נח
ישועות הזוהר
אל הערפל

416 עמודים

2

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ג

אורות
הזוהר

י"ב ספרים
תשובת
הרשב"י
נפלאות הזוהר
תהלות הזוהר
גאלי הרשב"י
במוציאת
הרשב"י
מפעלות הזוהר
אור הרשב"י
הזוהר והערב רב
זכותא דרשב"י
גימטריאות
הזוהר
שער התקונים
שירה וזמרה
בר יוחאי

416 עמודים

3

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ד

זהרי
הזוהר

ח' ספרים
חבל על
רגע
נשמות הרשב"י
חיים של זהר
השפעות
הרשב"י
רחמי
הרשב"י
הזוהר
והר סיני
הקדמת כח
הזוהר
ליקוטי זוהר
תהלות דוד
סדר
בראשית

416 עמודים

4

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ה

אדרא
רבא
וויטא

ונספחו
עליו
ו' ספרים
תפלות
ובקשות
גאולת הרשב"י
שירה וזמרה
תהלות הזוהר
תשובת
הרשב"י
עלון אור הזוהר
27-28
חשבונות
הזוהר
רשימות 200
ספרי הזוהר

544 עמודים

5

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ו

תורת
הרשב"י

המלומדים
והזוהר
המקוה
והזוהר
הערב רב
והזוהר
אמירת
הזוהר
כהלכתה
שער
התיקונים
זקנים עם
נעים
אור הזוהר
קומיקס

416 עמודים

6

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ז

תיקוני
הזוהר

עמוד
היומי
המחולק
ל-354
ימות
השנה

עם
שער
התיקונים

החדש

544 עמודים

7

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ח

תיקוני
הזוהר

דף היומי
חלק א'
המחולק
ל-354
ימות
השנה

עם
שער
התיקונים

החדש

416 עמודים

8

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך ט

תיקוני
הזוהר

דף היומי
חלק ב'
המחולק
ל-354
ימות
השנה

עם
שער
התיקונים

החדש

416 עמודים

9

מפעל
העופות

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרך י

כח
הזוהר

חלק א'
1-34
עלוני
אור
הזוהר
מחודש
אלול
תש"ע
עד
תשרי
תשע"א

360 עמודים

10

מפעל
העופות

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ח עמוד א'

ביום השמיני נתעטרה המלכות משבע הארות שלמעלה

רבי יהודה פתח, "וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי", לאחר שנשתלם אהרן באותן שבעת הימים, ונתעטר בשמן משחת קודש העליון ההוא^[א], יום השמיני נצרך להשתלם מן השבעה, של השתלמות על ידי הכהן^[ג], ועבור זה היתה העבודה בשמיני, להתעטר מן השבעה.

אהרן הקריב עגל לכפר על חטא העגל

ושיתתקן הכהן על החטא ההוא שחטא בתחלה, זהו שכתוב: "וַיֹּאמֶר אֶל אֶהֱרֹן קַח לָךְ עֵגֶל, הרי ביארו עגל ודאי, לכפר על חטא העגל ההוא שכתוב: "וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכֶה" (שמות לב, ד).

לא כתוב עגל בן פרה לפי שצריך לתקן המלכות שהיא סוד הפרה

"בֶּן בָּקָר", מפני מה בן בקר ולא בן פרה, אלא כיון שהוא נצרך להתתקן לפני המדרגה שנקראת פרה^[ז], אין ראוי להקריב ממנה אליה.

השולח מתנה למלך אינו שולחו מבית המלך

מי ששולח מתנה למלך, הראיתם שיקח מבית המלך ויתן למלך, אלא שהמתנה הנשלחת למלך מבית אחר צריכה להיות, ולא מבית המלך.

רבי יוסי אמר, ממנו ואליו אין מן הראוי, אמר רבי יהודה, לפיכך בן בקר ודאי ולא בן פרה, "לְחֻטָּאת", לטהרו מן החטא ההוא שחטא בו.

למה כתיב על האיל תמימים?

"וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם", "תְּמִימִם", תמים היה צריך לומר, אפשר תאמר שעל האיל והעגל נאמר, לא כן, שהרי שניהם לא עלו לקרבן עולה, שהרי כתוב: וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם, והעגל לחטאת עלה, ומהו איל תמימים.

זיו הזוהר

יב. פירוש, שבז' ימי המלואים, נתעטרו בהכח, לגרום בעבודתם, המשכת שפע האור של ספירת החכמה, על ידי השגתם באותן ז' הימים, שבעת הימים של השתלמות, שהן הז' ספירות, מן ספירת היסוד עד ספירת החכמה, בהדרגה בכל יום ויום, מתתא לעילא. יג. פירוש, שמדת המלכות שנקראת יום השמיני כנוצר לעיל, נצרכת להשתלם מן שבעה דאשלמותא, פירוש, להמשיך לה אותה הארת השפע, הנמשך מספירת החכמה, דרך שבעה דאשלמותא, היינו דרך הז' ספירות, שהן בין חכמה למלכות, וזה יכול להעשות, על ידי עבודת הכהן, ששרשו בספירת החכמה. יד. מדת המלכות

היו צריכים להמתיק ב' גבורות

אלא זה אילו של יצחק להקריב מדתו אצל המדרגה שנקראת פרה^[ט], והוא נזכר ב' פעמים במקרא, אחד שכתוב: "וַיֵּשֶׁא אֲבָרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה אֵיל" (בראשית כב, יג), ואחד, "וַיֵּלֶךְ אֲבָרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה", הרי שנים, ועל כן כתוב: "וַאֲלֵל לְעֵלָה תְּמִימָם", בלשון של שנים, איל אחד שהוא שנים^[טז], ועל כן למדנו שזה רמז על גבורות, ומהם יפרדו למקומות אחרים^[יז].

ישראל לא הוצרכו לחטאת שכבר קבלו עונשם

"וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׂעִיר עִזִּים לַחֲטָאת", עגל לחטאת היה נצרך להם כמו בהכהן, אלא ישראל הרי קבלו עונשם, ועל כן לא כתוב בהם עגל לחטאת, אלא עגל לעולה.

הביאו עולה לכפר על אלו שהיה רק הרהור הלב

מה הטעם, לפי שכל אותן שחטאו בו, קבלו עונשם, בין שחטאו בדבור, בין במעשה, בין בעבודה, ואפילו אותן שלא עשו כלום, אלא שעלה להם ברצון לבם לעבוד אליו, גם כן נענשו, כמו שכתוב: "וַיִּשְׁקֹץ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (שמות לב, כ), אבל כל אלה שהסכימה רצונם שלא לעבוד אליו, אלא שעלה במחשבתם דמיון של רצון והנאה ממנו, הם נטהרו כאן, והקריבו עגל עולה ולא לחטאת.

החטאת היה בשביל העבודה זרה אצל המצרים

אבל "קָחוּ שְׂעִיר עִזִּים לַחֲטָאת" למה, אלא לפי שהיו מקריבים בתחלה לשעירים, השולטים על ההרים הגבוהים, ולכך זהו לחטאת, שנצרכו להטהר מן החטא ההוא, ולא עוד אלא שבעבור מולד הלבנה נצרך זה הקרבן^[יח].

שור להראות שלום לישראל אחר שנתכפרו על הכל

"וַיִּשּׁוּר וְאֵיל לְשִׁלְמִים", שור ולא פר, לפי ששור הוא שלם בא, להראות שלום^[יט], זהו שכתוב לשלמים.

שור ואיל להמתיק את גבורות המלכות

רבי יוסי אמר, שור ואיל מצד השמאל הם באים, שור מצד השמאל, שכתוב: "וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמֹאל" (יחזקאל א, ח), איל בשביל אילו של יצחק, ועולים לשלמים, להיותם בשלום עם כנסת ישראל, ועל כן שור ואיל לשלמים.

זיו הזוהר

נקראת פרה, אפשר על שם פ"ר דינים וה' גבורות. טו. להמתיק הדינים על ידי זכרון עקדת יצחק. טז. פירוש, שלכך נכתב תמימים בלשון רבים, לרמז על האיל של יצחק שנזכר בקרא ב' פעמים, שבזכות זה יומתקו הדינים. יז. פירוש למדנו כאן סוד, שקרבן האיל מרמז על גבורות, והענין הוא, שפעלו בזה, שהגבורות והדינים יתפרשין מנייהו, לכמה אחרנין. יח. שזה היה בראש חודש ניסן. יט. שור מרמז על מדת היסוד, שנקרא ברית שלום, ככתוב בברכת יוסף הצדיק, "בְּכֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ".

שמחה גדולה למעלה על ידי היחוד שהיה אז

אמר רבי יהודה, כל זה בשביל שכנסת ישראל מתעטרת ומתברכת על ידי הכהן בשלמות, וזה היום היה השמחה של הכל, שמחה של כנסת ישראל בהקדוש ברוך הוא, שמחת עליונים ותחתונים, וכמו שנשתלם הכהן למטה, כן כביכול נשתלם הכהן למעלה, מלבד נדב ואביהו שעוררו ערבוב בין המטרונה והמלך.

זוהר חלק ב' פרשת יתרו דף סז עמוד א'

צריך להרים יד הימין למעלה מיד השמאל

"וַיִּשָּׂא אֶהָרֶן אֶת יָדוֹ אֶל הָעַם וַיְבָרֵכֶם", אמר רבי חזקיה, **"וַיִּשָּׂא אֶהָרֶן אֶת יָדוֹ"**, כתוב ידו אחת, לפי שנצרך להרים בחינת הימין על בחינת השמאל, וזה הסוד נתבאר.

עשרה ממונים על הרמת ידיים

נמצא בספרו של שלמה המלך, שכל מי המגביה ידיו למעלה, שלא בשעת תפלה ותחנונים, זה הוא איש שמתקלל מעשרה שליטים הממונים, והם **"מַעֲשֵׂה שְׁלִיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר"** (קהלת ז, יט), אלו הם העשרה הממונים על פרישת ידיים למעלה, להעלות תפלה זו או ברכה זו, ונותנים בהן כח שיתכבד שם הקדוש שנתברך מלטה, וכיון שמלמטה נתברך בפרישת ידיים למעלה, אז הוא מתברך מלמעלה ומתכבד מכל הצדדים.

עשרה שליטים מוכנים לקבל הברכות ולהשפיעם למתפלל

ואלה עשרה ממונים מוכנים לקבל מאותן הברכות שלמעלה ולהשפיע למטה, ולברך לזה המברך, ככתוב: **"וְאֵנִי אֲבָרְכֶם"** (במדבר ו, כז) [כ].

יזהר להגביה ידיו רק בעת התפילה

לפיכך ישתמר האדם בשעה שמגביה ידיו למעלה, להיות אז בתפלה או בברכה או בבקשה, ואל יגביה ידיו לחנם, לפי שאלה העשרה הם מוכנים ומתעוררים אצל פרישת ידיים ההיא, ואם היא לחנם אותן העשרה מקללים אותו ברמ"ח קללות, וזה הוא שכתוב בו: **"וַיֵּאָהֲב קִלְלָהּ וַתְּבוֹאֶהָ"** (תהלים קט, יז), ואז רוח של טומאה שורה על אותן הידים, שזה דרכו לשרות על מקום ריק, והברכה אינה שורה במקום ריק, ועל זה כתוב: **"הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל ה' אֵל עֲלִיוֹן"** (בראשית יד, כב) ותרגמומו בצלו.

על ידי הגבהת ידיים מיחד העשר ספירות ועוד סודות עליונים

ובענין פרישת ידיים יש סודות עליונים, בשעה שנפרשות ונגבהות למעלה, מכבד האדם להקדוש ברוך הוא בכמה סודות עליונים, שמראה בזה היחוד של סוד העשרה מאמרות [כא], בשביל שיתיחד הכל, ולהתברך שם הקדוש כראוי, וגם מראה בזה היחוד של סוד מרכבות הפנימיות, ומרכבות החיצוניות, בשביל שיתברך שם הקדוש בכל הצדדים, ויתיחד הכל כאחד למעלה ולמטה.

וזהו הזוהר

כ. דעתו כמאן דאמר ש"וַיֵּאָהֲב אֶבְרָכֶם" מוסב על העשר ספירות, בימין ה' חסדים, בשמאל ה' הנהנים. כא. כי עשר אצבעות הידים מרמזות על גבורות.

בס"ד

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שותף במאמצי הגאולה
וללמוד זוהר הקדוש "יחד שבטי ישראל",
להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המקדש!

**ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו בגדר הצלת נפשות ממש! ובך משתבח הקב"ה בכל יום!**

בכמה שקלים ליום אתה נעשה שותף לרשב"י הקדוש,
זוכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.

בא והטה שכם, למפעל הקדוש
שפלו לשם שמים, לקירוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיכנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לספת מגן!
ולא יחוש ולא יפחד מהאויבים, מהטילים, ומפל מיני פגעים.

הרוח בולו שלך,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא הושיטו ידיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בפרטים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס הנ"ל, שמות לתפילה וישועה:

ובן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תזכו למצוות ולחיים טובים!

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכה עמוד א'

הכהן שהוא בחינת הימין נתמנה לברך העם

אמר רבי יוסי, בוא וראה, צד בחינת הימין עומד תמיד, לקיום כל העולם, ולהאירו ולברכו, ולפיכך הכהן שהוא מצד בחינת הימין, מוכן תמיד לברך העם, שהרי מצד בחינת הימין באות כל ברכות העולם, והכהן נוטל בראש, ועל כן הוא נתמנה לברך למעלה ולמטה.

השכינה שורה על הכהן בשעה שנושא כפיו ונשפע שפע רב

בוא וראה, בשעה שהכהן נושא כפיו לברך את העם, אז השכינה באה ושורה עליו וממלאה את ידיו, יד הימנית יגביה למעלה מיד השמאלית, בשביל להעלות בחינת הימין שיתגבר על השמאל, ואז כל המדרגות שעליהן מורה פרישת ידיו, מתברכות כולן ממקור הכל, מקור הבאר מי הוא, זו המדרגה הנקראת צדיק^[כא], ומקור הכל זהו עולם הבא, שהוא מקור העליון, שכל הפנים מאירים משם, שהרי הוא המעיין והמקור של הכל, וכל המאורות והנרות משם נדלקים^[כב].

כדמיון זה, המקור והמעין של הבאר, כל אותן המאורות שלמטה, כולם נוארים ומתמלאים בהארות ממנו, וזה קיים לעומת זה, ולפיכך בשעה שהכהן נושא כפיו ומתחיל לברך את העם, אז נשפע ברכות עליונות ממקור העליון להדליק המאורות, ומאירים כל הפנים, וכנסת ישראל מתעטרת בעטרת עליונות, וכל אותן הברכות נשפעות ונמשכות מלמעלה למטה.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ג עמוד א'

המלאך אוריאל נראה בשלהבת על המזבח

"וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה", אמר רבי יהודה, זה אוריאל שנתראה בשלהבת האש שעל המזבח, כאריה גדול רובץ על הקרבן, ואז היתה שמחה בכל, שהרי נתקבל הקרבן ברצון, כמו שכתוב: **"וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֶל כָּל הָעָם"**.

זיו הזוהר

הארת השפע הבאה מספירת חכמה, ומשם מתחלקת השפע להספירות והעולמות העליונים, ומן מדת המלכות מתחלקת השפע לכל מה שלמטה ממנה.

כב. מדת המלכות נקראת באר, ומקור הבאר זו מדת יסוד צדיק, המעביר אליה השפע, מעולמות העליונים. **כג.** עולם הבא, היינו עולם הבינה, ונקרא מקור הכל, כי שם התגלות ראשונה, של

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ב עמוד ב'

כשראו זאת נפל פחד עליהם ושבּו בתשובה

והרי אמרו שכאשר עלה ונתראה על המזבח אוריא"ל כדמות אריה אחד תקיף רובץ על טרפו, והיו רואים הכהנים וישראל ושמחו, שהיו יודעים שהקרבן נתקבל ברצון לפני המלך הקדוש, ואש אחר עליון קדוש היה יורד לנגד אש התחתון, אז נפל פחד על האדם ונזדעזע לפני רבונו, והיה חוזר בתשובה שלמה.

ה' אמר לאוריא"ל לך וקבל המתנה שבני מקריבים לפני

משל למלך ששלחו לו מתנה, והוטבה לפניו, אמר לעבדו לך וקבל מתנה זו שהביאו לי, כך אמר הקדוש ברוך הוא לאוריא"ל, לך וקבל המתנה שבני מקריבים לפני.

הרבה שמחה היה כאשר הקריבו הקרבן כראוי

הרבה שמחה היתה נמצאת בכל, הרבה המתקות בכל היה נמצא, כאשר הכהן והלויים וזה שהקריב הקרבן, היו מכוונים להקריב הקרבן כראוי, ביחוד שלם.

אם לא היה כראוי היו רואים כלב חצוף על הקרבן

וכאשר ישראל לא נמצאו זכאים, או זה שהקריב הקרבן לא הקריב כראוי, ולא נתקבל קרבנו, היו רואים שאין העשן עולה בדרך מישור, ויקם רוח אחד מן הנקב שבצד צפון, ונכנס על המזבח, והיו רואים דמות כלב חצוף אחד רובץ על הקרבן, אז היו יודעים שלא נתקבל ברצון זה הקרבן.

משל למלך שכשרואה מתנה שלא כראוי אומר לתיתו לכלב

משל למלך ששלחו לו מתנה, ראה אותו המלך שאין הוא כדאי להקריב לפניו, אמר המלך, קחו מתנה זו ותנו אותה לכלב, שאין הוא כדאי ליכנס לפני, כך בשעה שהקרבן נקרב, ולא נתקבל ברצון, המתנה נמסרה לכלב, ולפיכך היו רואים דמות כלב על גבי המזבח.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ז עמוד א'

בני אהרן קשרו את כל הספירות והשאירו את המלכות בחוץ

"וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶהֱרֹן נֶדֶב וְאַבִּיהוּא אִישׁ מִחֶמְתּוֹ וּגוֹ", אמר רבי אלעזר, למדנו שביום ההוא שמחתה של כנסת ישראל היתה, להתקשר בקשר האמונה, עם כל הקשרים הקדושים^[כז], שהרי הקטרת מקשרת הכל כאחד, ולפיכך נקראת קטרת, והם באו והקשירו כל אותן אחרים באחד, והניחו אותה מבחוץ, שלא קשרוה עמהם, והקשירו מדרגה אחרת^[כח], ולפיכך נזוהרו הכהנים אחר כך על זה, שכתוב: "בְּזֹאת יָבֹא אֶהֱרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ".

בכמה אופנים ערבבו את השמחה

ובכמה אופנים ערבבו שמחתה של כנסת ישראל, אחד שלא נשאו נשים, ולא היו ראויים להקריב, שיתברכו העולמות על ידם, ועוד שלא היתה השעה ראויה לכך^[כט], ועוד שדחקו את השעה, ועוד שהרי מקודם לזה יצא משפט עונשם^[ל].

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ז עמוד א' זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ז עמוד א'

כז. פירוש, עם כל הספירות והעולמות העליונים נקשרת מדת המלכות לקבל שפע על ידי עבודת הקטרת.
כח. פירוש, שפחה תחת גבירתה. כו. לא בקר ולא בין הערבים. כז. בענין: "וַיִּקְחוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּאֲכָלוּ וַיִּשְׁתּוּ".

"וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֶשׁ זָרָה וּגוּ'", ודאי מדרגה אחרת הקשירו בקשר זה, והניחו לכנסת ישראל מבחוץ.

השכינה לא שרתה כי לא נשאו נשים

אמר לו רבי פנחס, אל תאמר שהם הניחו לה מבחוץ, אלא כנסת ישראל לא יכלה להתקשר על ידם, שהרי בכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה, אין השכינה שורה ביניהם כלל, לפיכך הזהיר לכהנים, ואמר: "בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ", שיהיה נמצא זכר ונקבה, ועל כן אסור לכהן ליכנס למקדש עד שישא אשה, בשביל שישתתף בהקשר של כנסת ישראל, כי זה שאינו נשוי, מניח לה לכנסת ישראל מבחוץ, והיא אינה משתתפת עמו, ועל כן היה נמצא ערבוב ביום ההוא על ידם.

יהודים חושו והינצלו

**הי' כי גדול היום ההוא מאין כִּמְהוּ
וְעַתָּה צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּחָה יוֹשִׁיעַ
(ירמיה פרק ל"ז)**

בעל הסולם זעק רבות על חורבן העולם הממושמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-933' מצוי המושפט "כבר זעקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אירופה ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי, הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר הזוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר הזוהר בישיבותיהם, אך הם לא שיעו לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים 20 שנה זמן מון השמיים. וכמו"כ הבד"ץ עה"ח"ר זעקו עוד בשנת תרפ"א, ועוד הפעם בשנת תרצ"ב, שכל העולם יתאחדו ויסיימו אלף סיומי זוהר להצלת עם ישראל, וסיימו רק חלקית.

**רבנים וראשי ישיבות יקרים!
אנחנו כעת זועקים אליכם בתחנונים
לעורר את עם ישראל בלימוד הזוה"ק,
אתם ראשים של עם ישראל,
והאחריות של העם רובצת עליכם**

(שבת נה)

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ג עמוד ב'

בני אהרן הקטירו קטרת שלא בזמנה

רבי יהודה אמר, בוא וראה, מה שבני אהרן מתו בשעה ההיא, כך היה ראוי מכמה טעמים, אחד שלא היתה אז שעת הקטרת, שהרי קטרת אינה נקרבת אלא בזמנים ידועים, שכתוב: **"וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֹת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר"** (שמות ל, ז), ואימתי **"בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנֵּזֶר וְגו'**", להמצא שמן וקטרת ביחד, וכתיב: **"וּבְהֶעֱלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנֵּזֶר בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה וְגו'**", בזמנים האלו נקרבת, ולא בזמן אחר.

בזמן מגפה מותר להקטיר גם שלא בזמנה

מלבד בזמן שמיתה שורה בעולם, כמו שנקרה, שכתוב: **"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו'**", ובני אהרן לא הקריבו בשעה ששמן וקטרת נמצאים ביחד.

עוד כמה טעמים למה מתו

ועוד, שדחקו את השעה בחיי אביהם, ועוד, שלא נשאו נשים, והיו פגומים, כי מי שאינו נושא אשה פגום הוא, ואין הוא כדאי שימצאו ברכות בעולם על ידו, עליו אין הברכות שורות, כל שכן על ידו לאחרים, ועוד, שהרי למדנו שתויי יין היו.

קטרת חביבה מהכל

ולפיכך "וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וְגו'", שהרי קטרת חביבה היא מהכל, והיא שמחת העליונים והתחתונים, שכתוב: **"שָׁמֶן וְקִטְרֹת יִשְׁמַח לֵב"**.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא דף ה' עמוד ב'

לדעת רבי אבא עיקר הטעם שבביל שלא נשאו נשים

אמר רבי אבא, אף על פי שביארו ענין נדב ואביהו בטעמים אחרים, כך הוא בודאי, אבל עיקר הטעם שקטרת עליונה היא מכל קרבנות שבעולם, שבשבילה מתברכים עליונים ותחתונים, וקרבן זה שהוא למעלה מכל הקרבנות, לא היו ראויים הם להקריב, שהרי לא נשאו נשים, להקריב קרבן לא היו ראויים, כל שכן לענינים עליונים שיתברכו העולמות על ידם.

המלכה אומרת להרוג האיש שבשבילו לא בא המלך אליה

ואם תאמר, **"וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם"**, למה, משל לאדם שבא לפני המלכה, לבשרה שהמלך בא לביתה, לשכן עם המלכה, ולשמח עמה, בא זה המבשר לפני

המלך, וירא המלך לזה האיש שהוא בעל מום, אמר המלך, אין זה כבודי, שעל ידי איש פגום הזה אבא אל המלכה, בתוך כך הכינה המלכה את ביתה עבור המלך, כיון שראתה שהמלך היה מוכן לבוא אליה, וזה האיש גרם שיפרד המלך ממנה, אז גזרה המלכה להמית האיש ההוא.

ה' לא רצה לבוא אל השכינה על ידי אותם בעלי מומים

כך בשעה שנכנסו נדב ואביהו וקטרת בידיהם, שמחה השכינה, והכינה עצמה לקבל את המלך, כיון שראה המלך אותן אנשים פגומים בעלי מומים, לא רצה המלך שעל ידיהם יבוא לשכן עמה, ונפרד המלך ממנה, כשראתה השכינה שבעבורם נפרד המלך ממנה, מיד **"וַתֵּצֵא אֶשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם"**.

מי שאינו נשוי קדושת המלך מסתלק ממנו

וכל זה, לפי שמי שאינו נושא אשה הוא פגום, לבעל מום יחשב לפני המלך, קדושת המלך תסתלק ממנו, ואינה שורה במקום פגום.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ח עמוד ב'

על ידי עובדין דלתתא אתער עובדין לעילא

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן וְלֹאֲלִעְזֹר וְלֵאִיתָמָר בְּנֵי יֶרֶמְיָהוּ אֶל תִּפְרְעוּ וְגו' **וְאַחֲיֶכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשְּׂרָפָה וְגו'**", רבי אבא אמר, הרי למדנו, בפעולה שלמטה נתעוררה פעולה למעלה, והפעולות שלמטה נצרך להראות כדמיון הפעולה שלמעלה.

בכהן אסור להיות שום פגם כדי שלא יפגום למעלה

בוא וראה, כל שמחה שלמעלה, תולה בשמן הקדוש ההוא^[כח], שמשם תצא שמחה וברכות לכל המאורות, וכהן העליון מתעטר בהשפעת השמן, ולפיכך הכהן ששמן המשחה נמשך עליו כדמיון שלמעלה, צריך להראות שמחה והארת פנים, שלא יהיה נראה גרעון בראשו, ולא בבגדיו, אלא שיהיה כולו שלם כדמיון שלמעלה, ולא יתראה בו פגם כלל, בשביל שלא יגרום פגם במקום אחר.

אם היה איזה חיסרון באלעזר ואיתמר היו גם כן מתים

בוא וראה, אלמלא אלעזר ואיתמר הראו פגם בשעה ההיא בבגדיהם או בראשיהם, לא היו ניצולים בשעה ההיא, שהרי השעה עמדה לעשות דין.

בזמן שיש מגפה לא יתעורר אדם לדבר שמעורר דינים

ועל כן למדנו, בזמן שמגפה תתעורר בעולם, אל יעורר אדם עצמו לענין רע בעולם, כדי שלא יתעוררו הדינים עליו, מלבד אם מעורר עצמו לדבר טוב, שיהיה בכחו לדחות השעה, שהרי בזמן שהדין שולט בעולם, מי שהמשחית פוגע בו לוקט לו ונסתלק מהעולם, ולפיכך **"וְלֹא תִמְתּוּ"** כתיב.

זוהר זוהר

כח. כי זה השמן משחת קודש, מורה על הארת השפע, מספירת החכמה.

על בני ישראל לא היה חשש רק על הכהנים ולכן מותר היה להם לבכות
"וְאַחֲיֵכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשִּׁרְפָּה", לפי שהם אין באים מאותו הצד של הכהנים
 ולא יזוקו.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ט עמוד א'

על ידי כהנים יש יחוד והשפעות

אמר רבי שמעון, בוא וראה, **"וַיִּקַּח אֹהֶרֶן אֶת אֱלִישֶׁבַע בַּת עֲמִינָדָב וְגו'"** (שמות ו, כג),
 [אלישבע ובת שבע הכל אחד^{כט}] בת שבע מורה על דין, לנחול המלכות ולהתחזק,
 אלישבע, היינו שמחוברת בחסד **"וַיִּקַּח אֹהֶרֶן אֶת אֱלִישֶׁבַע"**, להמתיק לה, לשמחה, לחברה
 עם המלך בזיווג שלם, שימצאו ברכות לכל העולמות על ידי אהרן.

הכהן צריך להיות בשמחה ויתרחק מהעצבות

לפיכך צריך הכהן להמצא בהארת פנים, בשמחה, הכל כדמיון שלמעלה, שהרי על ידו
 ברכות ושמחות נמצאות, ועל כן נתרחק ממנו הדין והרוגז והעצבות, כדי שלא
 יופגם מהמקום שהוא שנקשר בו, ועל כן **"וְאַחֲיֵכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשִּׁרְפָּה"**, ולא
 הכהן, עליהם נאמר: **"בִּרְךָ ה' חֵילוֹ וּפְעָל יָדָיו תִּרְצֶה"** (דברים לג, יא).

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ט עמוד א'

נדב ואביהו שתויי יין היו לפיכך הזהיר עכשו את הכהנים על זה

"יֵין וְשִׁכָר אֵל תִּשֶׁת אֹתָהּ וּבְנֶיךָ אִתָּךְ וְגו'", אמר רבי יהודה, מתוך פרשה זו נשמע, שנדב
 ואביהו שתויי יין היו, ממה שהזהיר עתה לכהנים בזה.

יין בתחילה שמחה וסופו עצבות

רבי חייא פתח, **"וַיֵּין יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ וְגו'"** (תהלים קד, טו), אם הכהן רוצה לשמח, ולהמצא
 בהארת פנים יותר מכולם, מפני מה נאסר לו יין, הרי שמחה בו נמצאת, הארת פנים
 בו נמצאת, אלא לפי שהיין תחלתו שמחה, וסופו עצבות, והכהן תחלה וסוף צריך להיות
 בשמחה ובהארת פנים.

יין בא מצד מדרגת הלוי, וצד מדרגת הכהן הוא מים צלולים בהירים.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ט עמוד א'

כט. שניהן מרמזין על מדת המלכות.

בתחילתו שמחה לפי שנכלל ממים

רבי יוסי אמר, כל מדרגה משאלת משלה לחברתה, ונכלל הכל זה בזה, ולפיכך היין תחלתו שמחה, לפי שנכלל מן מים, ולבסוף חוזר למקומו, ומעציב ומרגיז ודן את הדין.

הכהנים יורשים מים ושמן והלויים יין

רבי אבא אמר, ממקום אחד יצאו יין ושמן ומים, מים ושמן שהם בבחינת ימין, נוטלים הכהנים בנחלה, ושמן יותר מהכל, לפי שהוא מורה על שמחה בתחלה ובסוף, שכתוב: **"בְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְיֶה"** (תהלים קלג, ב), ויין שהוא בבחינת שמאל, נחלו הלויים להרים קול ולזמר ולא לשתוק, שהרי יין אינו שותק לעולם, ושמן בשתיקה הוא תמיד.

שמן בחינת חסד ויין בחינת דין

מה בין זה לזה, אלא שמן שהוא בשתיקה ובלחש תמיד, הוא בא מצד המחשבה^[ל] שהיא בלחש תמיד ואינה נשמעת, ועל כן השמן הוא מבחינת הימין, ויין שהוא להרים קול ואינו שותק לעולם, בא מצד עולם הבינה, והלויים נוחלים צד השמאל, ועומדים לזמר להרים קול, והם בבחינת דין, ולפיכך כתוב: **"וְעַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב וְכָל נִגְעַ"** (דברים כא, ה).

אסור לכהן להכנס למקדש כשהוא שתוי יין

לפיכך הכהן כשנכנס למקדש לעבוד עבודה, אסור לו לשתות יין, שהרי מעשיו בשתיקה הם, ובשתיקה הוא מכוון במה שמכוון, ומזווג למי שנצרך לזווג, וממשיך ברכות לכל העולמות, והכל בשתיקה.

ועוד שכל מעשיו הם בסוד, והיין מגלה סוד הוא, שהרי כל פעולתו להרים קול הוא עומד.

זוהר חלק א' פרשת נח דף עג עמוד

נח רצה לטהר את העולם ונכשל

רבי שמעון אמר, מה שלמדנו שבני אהרן שתויי יין היו, וכי מי נתן להם יין במקום ההוא לשותות, האם תעלה על דעתך שהיו חצופים שנשתכרו מיין, לא כן, אלא סוד של חכמה יש כאן, שכתוב: **"וַיִּשְׁתּוּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֹהֳלָה"** (בראשית ט, כא), אהלה כתוב בה"א, שכאשר בקש נח לבדוק ולחקור בחטא ההוא שבדק אדם הראשון, לא להתדבק בו, אלא להבין ולתקן העולם ולא היה יכול, סחט ענבים לבדוק בכרם ההוא^[א], כיון שהגיע לזה, אז **"וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֹהֳלָה"** של כרם ההוא, ולא היה לו כח לעמד, ולפיכך **"וַיִּתְּגַל"**, שהיה מגלה פרצו של העולם שהיה סתום, ועל זה כתוב: **"וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָה"** (משלי ה, ח).

בני אהרן רצו להכניס לקדושה את הצד האחר ולא עלתה בידם

כדמיון זה הענין שבני אהרן שתויי יין היו, ודאי מן אותו היין נשתכרו, זה שכתוב: **"וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה"**, כתוב כאן אש זרה, וכתוב שם: **"לְשִׁמְרָךְ מֵאִשֶּׁה זָרָה"** (משלי ז, ה), והכל ענין אחד.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף מ"א עמוד א'

אהרן עומד להבדיל בין הטמא ובין הטהור

"וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם וגו' זאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ", מפני מה נשתנה כאן שכתוב אהרן, אלא לפי שהוא היה קיים תמיד להבדיל בין הטמא ובין הטהור, שכתוב: **"לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר"**.

הרוצה לזכות לחיים מעולם הבינה ינצור לשונו

רבי אבא פתח ואמר, **"מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים וגו'"** (תהלים לד, יג), **"נִצֹּר לְשׁוֹנְךָ מֵרַע וגו'"** (שם פסוק יד), **"סוֹר מֵרַע וגו'"** (שם פסוק טו), וכתוב: **"שִׁמְר פִּי וּלְשׁוֹנִי שִׁמְר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ"** (משלי כא, כג), מי האיש החפץ חיים, איזה חיים^[ב], אלא זה החיים שנקרא עולם הבא, ושם שורה החיים, ועל כן למדנו, עץ חיים היא, פירוש שהיא עץ מאותן החיים, עץ הנטוע באותן החיים, ועל כן **"מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים"** כתוב.

זיו הזוהר **לא.** הענין, שבקשו לדעת ולהבין, כמה גדול כח הסטרא אחרא, וירדו ונלאו לעלות. **לב.** קשיא ליה,

הרוצה להדבק בימים העליונים ישמור פיו ולשונו

"אֱהָב יָמִים לְרֹאוֹת טוֹב", איזה ימים^[לג], אלא זה הוא שם המלך הקדוש, המחובר באותן ימים העליונים, שנקראים ימי השמים על הארץ, ימי השמים בודאי, על הארץ בודאי^[לד], מי שמבקש חיים שלמעלה, שיהיה לו חלק בהם, ומי שמבקש ימים העליונים, להתדבק בהם, ולאחוב אותם, ישמור פיו מכל רע, ישמר פיו ולשונו, ישמר פיו ממאכלות וממשקאות, המטמאים לנפש, ומרחקים לאדם מאותן חיים, ומאותן ימים, וישמור לשונו מדבורים רעים, שלא יטמא בהם, ויתרחק מהם, ולא יהיה לו חלק בהם.

ישמור פיו ולשונו שלא יפגום בפה ולשון העליונים

בוא וראה, פה ולשון, כך נקרא מקום עליון^[לה], ולפיכך אל יפגום אדם פיו ולשונו, וכל שכן לטמא לנפשו ולגופו^[לו], לפי שעל ידי זה הוא נטמא בעולם אחר, וזה נתבאר.

כשבני ישראל אינם אוכלים מאכלות אסורות הם דבקים במלכות

"זאת החֵיָה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה וגו'", מקרא זה אין תחלתו סופו ואין סופו תחלתו, בתחלה **"זאת החֵיָה"**, ואחר כך **"מִכָּל הַבְּהֵמָה"**, אלא אמר הקדוש ברוך הוא, בכל זמן שישראל משמרים נפשותם ועצמותם, שלא לטמא אותם, ודאי **"זאת החֵיָה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ"**^[לז] יהיו נמצאים בקדושה העליונה, להתדבק בשמי, בבירור מין בהמה ההוא שביררתי לכם לאכול, אל תטמאו בהם, ותהיו דבקים בשמי.

אם אוכלים מאכלות אסורות מתדבקים במקום טמא

וכל זמן שאין הם משמרים נפשותם ועצמותם מן מאכלות ומשתאות אסורות, יודבקו במקום אחר הטמא, להטמא בהם, ולפיכך כתוב: "זאת החֵיָה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ".

"מִכָּל", מכל ודאי, שהוא סוד השם הקדוש, להתדבק בו.

"הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ"^[לח], לפי שזה המאכל של הבהמה ההיא נמצא טהור, ולא יטמא לכם, והיה לכם חלק בשמי, להתדבק בי.

זאת שהיא המלכות קיימת להיפרע

ועוד "זאת החֵיָה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ", בפרעה כתוב: **"בְּזֹאת תִּדְעֶ כִּי אֲנִי ה'"** (שמות יז, יז), הרי זאת לנגדך, להפרע ממך^[לט], אף כאן, **"זאת החֵיָה אֲשֶׁר תֹאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה"**, הרי זאת לנגדכם, להפרע מכם, אם תטמאו נפשותיכם, מה הטעם, לפי שנפשותיכם ממנה נתהוו,

וזהו הזוהר.

הקדושה שנקראת **זאת**, ונקראת **חיה**, כידוע סוד המאמר, חיה אחת יש ברקיע וכו', על ידי שתהיו נשמרים מלאכול הטמאים לכם. **לח**. פירוש, שעל ידי מאכל כשר, יש בכח לגרום יחוד יסוד ומלכות, הוי"ה אדני, כידוע שמאכל בגימטריא הוי"ה אדני, ותיבת **כל** רמז על יסוד, ותיבת **בהמה** שבגימטריא **בן** רומז על מלכות, שמקנן בה השם הוי"ה במילוי ההי"ן, ועל הארץ פירוש, שהשם **בן** הוא על הארץ, היינו מלכות שנקראת ארץ. **לט**. כי המלכות

דהיה לו לומר, מי האיש החפץ לחיות. **לג**. קשיא ליה, דהיה די לומר, ואוהב לראות טוב. **לד**. ימי השמים, אלה הספירות, שהן בבחינת זכר, המשפיעים על הארץ, היינו מלכות, שנקראת ארץ. **לה**. פה ולשון, מרמזים על מלכות ויסוד. **לו**. פירוש, במה שנתפס ממאכלות אסורות, וכך פירוש הפסוק, **"נָצַר לְשׁוֹנְךָ מִרַע"**, היינו מלאכול דבר האסור, **"וּשְׁפִתְךָ מִדְּבַר מְרֻמָּה"**, היינו דיבור האסור. **לז**. פירוש, שתזכו להיות דבוק בהשכינה

ואם אתם תטמאו לזה שהוא שלה, הרי זאת לנגדכם, אם לטוב היא קיימת אצלכם, אם לרע היא קיימת אצלכם.

הבהמות האחוזות בצד הקדושה מותר לכם לאכול

אמר רבי אלעזר, "זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה",^[מ] מכל אותן הנאחזים בצד הקדושה, מותר להם לאכול, וכל אותן שאין באים מצד הקדושה, אסור להם לאכול, לפי שיש בהמות הבאות מצד הקדושה, ויש הבאות מצד אחר הטמא^[מא], והסימן שלהם, שכתוב: **"כל מפֹרֶסֶת פֹּרֶסָה"**, ולמדנו הסימנים של כולם, וכולם נרשמו בהכתוב,

זיו הזוהר

שהוא טועה וחושב עצמו שהוא גם כן בורא, וכל יכול, ולכך נקרא מלך זקן וכסיל, אבל האמת שכל כחו וממשלתו, נשפע לו בהסתר מן הקדושה, בבחינת אחוריים, ובעבור זה נקרא בלשון הקבלה, בשם סטרא אחרא, מלשון אחוריים, וכל בעלי חיים הטמאים, שורשם בהסטרא אחרא, ומשם בא להם כח חיותם, ועל ידי זה שישיראל אוכל את בשרם הטמא, נטמא נפשו וגופו. **ועוד** תדע, שבזמן הזה נתגלה מסתרי הטבע, שנמצאים בעולם יצורים קטנים מאד, הנקראים "באצילען" או "מוקרבים" שאי אפשר לראותם בעין פשוטה, רק על ידי כלי ראות גדול, והם מחוללי כל מיני מחלות, ומטמאים האויר, וגם הדם שבגוף האדם, כי לכל מחלה ומחלה יש מין מוקרבים מיוחד, הפולטים ארס חזק מאד לתוך הדם שבגוף האדם, עד שמביאים עליו המחלה, והם מתרבים מעצמם מאד, וביותר מתרבים על מקום אי נקי, ובלשון התורה הרי זה ענין טומאה, וזה דבר המובן שחכם משתלשל מצד הסטרא אחרא, כמו כח כל המזיקים והשדים, ועתה מצאו חכמי הטבע, על ידי כלי ראות הגדול, בכמה מיני בעלי חיים טמאים, ובתוכם בשר החזיר והכלב, אלו מוקרבים הארסיים, מחוללי מחלות מות, והנה מעתה מובן, שהבעלי חיים טמאים שאסרם התורה הוא, או לבעבור שהם פוגמים ומטמאים הנפש, שעל ידיאכילתן נולדין באדם מדות רעות, להיות בעל תאוה, או אכזריות, ועוד כדומה, או לבעבור הסכנה שמפילים את גוף האדם במחלות מסוכנות, ולבלתי ספק שברבות הימים, יתגלה לחכמי הטבע עוד ענינים נסתרים, ויבינו טעמים נסתרים שבהרבה מצות לא תעשה, שהן ככתוב: **"דִּרְכֶּיהָ דִּרְכֵי נָעִם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם"** (משלי ג, יז).

נקראת **"חֵרֶב נִקְמַת נָקָם בְּרִית"**. מ. כונת רבי אלעזר, גם כן כנזכר לעיל, כי **"מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ"** מרמז על אותן הבעלי חיים, אשר שפע החיות שלהם בא מן יחוד יסוד ומלכות, קודשא בריך הוא ושכינתיה, הוי"ה אדני, כנרמז בתיבת **מאכל**. מא. ראיתי להאריך כאן קצת, לבל יעלה על הדעת להבין הדברים כפשטן, שבעלי חיים הטמאים, באים ונבראים מצד הסטרא אחרא שהיא ממשלה בפני עצמה, ממשלת אלהית שאינה תלויה בהקדושה, כלהג הכסילים, שמביאים ראה מכאן, שדעת הזוהר הוא, שיש פועל טוב לבד, ופועל רע לבד, ותולים עצמם בדברי הזוהר לקמן, דאית בעירין דאתיין מסטרא דא, ואית דאתיין מסטרא אחרא מסאבא. **אבל** דע, שחם ושלוש לחשוב כן, כי השטן וכל חיילותיו, בראם הבורא האחד יתברך שמו, להיות פועלים הדינים והעונשים בזה העולם, וזה דבר מוכרח להנהגת העולם, שלא יהיה העולם הפקר, כנזכר בזוהר פרשת אמור דראש השנה ברעיא מהימנא על הפסוק **"וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה שְׂרָאוֹ מִלְּפָנָיו"** (קהלת ג, יד), מאי עשה, עשה להאי מקטרגא, ואתקין ליה קמיה, למהוי סייפא שננא על כל עלמא, בגין דידחלון קמי קודשא בריך הוא כלהו, והבורא יתברך שמו, הסתיר והרחיק קדושתו ואורו ממנו, ככתוב: **"לֹא יִגְרֶה רָע"** (תהלים ה, ה), וכמו למשל במלכותא דארעא, המלך מובחר העם, שאין בלבו הטוב והטהור, כל תכונה רעה, כל יוכל לראות ולדבר פנים בפנים אל התליין ההורג נפשות, הגם שהורגם על פי דינא דמלכותא, וכדמיון זה במלכותא דרקיע, ברא הבורא יתברך שמו להמלך זקן וכסיל, שבט אפו, שממנו השתלשלות כל מיני המזיקים שבעולם, נתן לו כח גדול להרע, והרחיק והסתיר אור הקדושה ממנו, עד

ולפיכך כל מי שאוכל מאותן הבאות מצד הטומאה, נטמא בהם ומטמא את נפשו, הבאה מצד הטהור.

כמו שיש צד הקדושה יש גם כן צד הטומאה

רבי שמעון אמר, כלל של הכל, כמו שיש עשרה כתרים של האמונה למעלה, כך יש עשרה כתרי כשפים של טומאה למטה, וכל הנבראים הנמצאים בארץ, יש מהם הנאחזים בצד הקדושה, ויש מהם הנאחזים בצד הטומאה.

צד הטומאה אינו שורה בתוך העזים אלא מתראה נגדם

ואם תשאל, הלא עז שורה רוח טומאה בו, לא כן, שאם רוח טומאה שורה בו, היה אסור לנו לאכול, אלא שעוברים בתוכם ומתגלים לנגדם, ואין שורים לדור בהם, שכאשר רוצים לשרות בהם, רוח אחר עובר עליהם, ונפרדים מגופם, ואין יכולים לשלוט בגופם, ועל כן מותר לנו לאכול.

רוח אחד מסימני הטהרה שבהם עובר ואז נפרדים מהם

בוא וראה, כשבאים רוחות הטומאה לשלוט בהם, עובר שם רוח אחר, זוקפים עיניהם, ורואים הסימנים שלהם ונפרדים מהם, אבל מתגלים לנגדם, ולא נאסרו לנו לאכול.

בכל בעלי החיים מותר לנו לאכול אותם הבאים מצד הקדושה

ובין בבהמות בין בחיות בין בעופות בין בדגי הים, בכולם יש לראות בחינת ימין או שמאל, וכל מי שבא מצד בחינת הימין, מותר לנו לאכול, לפי שמדרגת כולם טמאה היא, ורוח טמא שורה בהם ודר, ועל כן רוח הקדוש של ישראל אל יתערב בהם ואל יטמא בהם, כדי שיהיו נמצאים קדושים, וניכרים למעלה ולמטה.

אשריכם ישראל

אשרי חלקם של ישראל שהמלך הקדוש בחר בהם, ורוצה לטהר אותם ולקדש אותם על הכל, לפי שנאחזים בו.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף מ"א עמוד ב'

ה' מתפאר בכם לכן אל תשקצו עצמכם

"אַל תִּשְׁקְצוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְגו' וְנִטְמַתֶּם בָּם וְגו' וְהִתְקַדְשַׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי."
 אמר רבי שמעון, בוא וראה, כתוב: **"יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"** (ישעיהו מט, ג), אם הקדוש ברוך הוא מתפאר בהם בישראל, איך יבאו להטמא, ולהתדבק בצד הטומאה, ועל זה כתוב: **"וְהִתְקַדְשַׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְגו'."**

מי שהוא בצורת המלך, אין לו להפרש מדרכי המלך, ולפיכך רשם להם הקדוש ברוך הוא לישראל, כל אותן הבאים מצד הטוב, וכל אותן הבאים מצד הטומאה, אשרי חלקם של ישראל, שכתוב בהם: **"כָּל רְאִיָּהֶם יִפְרוּם כִּי הֵם זֶרַע בְּרַךְ ה'"** (שם סא, ט), **"בְּרַךְ ה'"** ממש, **"בְּרַךְ ה'"** בכל.

האוכל מאכלות אסורות הוא מתועב לפני ה'

ובוא וראה, כל מי שאוכל מאותן מאכלות האסורות, נדבק בצד הטומאה, ומתעב נפשו וגופו, ורוח טמא שורה עליו, ומראה בעצמו שאין לו חלק באל עליון, והוא לא בא מצד הקדושה, ולא נדבק בה, ואם יצא כך מזה העולם, נאחזים בו כל אותן הבאים מצד הטומאה, ומטמאים אותו, ודנים אותו כאיש שהוא מתועב לרבונו, מתועב בעולם הזה, ומתועב בעולם הבא.

ווי להם ווי לגופם ולנפשותם

ועל כן כתוב: **"וְנִטְמַתֶּם בָּם"**, בלי אל"ף, שאין רפואה נמצאת לתועבתו, ואינו יוצא מטומאתו לעולם^[מב], ווי להם ווי לנפשותם, שלא יודבקו בצרור החיים לעולם, שהרי נטמאו, ווי לגופותם, עליהם כתוב: **"כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְגו' וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר"** (שם סו, כד), מהו דראון, סרחון, מי גרם לו זה, צד ההוא שהתדבק בו.

ישראל באים מצד בחינת הימין, אם מתדבקים בצד בחינת השמאל הרי פוגמים לצד הימין, ופוגמים לגופותם, ופוגמים לנפשותם, פגומים בעולם הזה ופגומים בעולם הבא, כל שכן מי שהתדבק בצד הטומאה [במאכלות אסורות] שהכל מקושר זה בזה, וכתוב **"כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'"** (דברים יז, 1).

זיו הזוהר

מב. כיון שבשרו חלבו ודמו נתגדלו ונתרבו מן מאכלות האסורות, ולפיכך כתוב ונטמאתם בלא

הדין של עולם העליון בשביל שלא שמר על פיו

רבי יוסי פתח ואמר "כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיָּהּ וּגו'" (קהלת ו, ז), עיינתי בדברי שלמה המלך, שכולם מקושרים בחכמה עליונה, "כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיָּהּ", מקרא זה על השעה שדנים לו לאדם בעולם ההוא, ונוקמים ממנו נקמות של עולם הזה, "לְפִיָּהּ", בשביל פיהו כל זה, שלא שמרו וטימא לנפשו, ולא נדבק בצד החיים בצד בחינת הימין, "וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא", לא תשתלם עונשה לעולם ולעולמי עולמים.

דבר אחר "לֹא תִמָּלֵא", לא תקנה שלמות לעלות למקומה לעולם, לפי שהרי נטמאה ונדבקה בצד הטומאה.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"א עמוד ב'

המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה

ובעבור זה כתוב "וְהִתְקַדְּשְׁתָּם וְהִיָּיתֶם קְדוֹשִׁים", מי שמקדש עצמו מלמטה, מקדשים אותו מלמעלה, מי שמטמא עצמו מלמטה, מטמאים אותו מלמעלה, מקדשים אותו מלמעלה מובן, שהרי קדושת רבונו שורה עליו, אבל מטמאים אותו, מאיזה מקום, ואפשר תאמר מלמעלה, וכי שורה טומאה למעלה.

על ידי פעולה למטה נתעורר פעולה למעלה

אמר רבי חייא, זהו שלמדנו, שבפעולה שלמטה נתעוררה פעולה למעלה, אם הפעולה שלמטה היא בקדושה, נתעוררה קדושה שלמעלה, ובאה ושורה עליו, ונתקדש בה, ואם הוא מטמא עצמו למטה, נתעורר רוח טומאה למעלה, ובא ושורה עליו ונטמא בו, שהרי בהפעולה תולה הדבר.

כל דבר יש לו שורש למעלה

שאין לך טוב ורע, קדושה וטומאה, שאין למו עיקר ושורש למעלה, ובהפעולה שלמטה נתעוררה פעולה שלמעלה, מה שתולה במעשה, נתעורר למעלה על ידי העשיה, ונעשית הפעולה, ומה שתולה בדבור, נתעורר על ידי דבור, כאשר נגזר בדבור למטה, נתעורר כך למעלה.

גם על ידי דיבור מעורר טוב ורע

ואם תשאל מה יתעורר על ידי דבור, אלא כך כתוב "וְדָבַר דָּבָר" (ישעיהו נח, יג), זה הדבור יעורר ענין אחר למעלה שנקרא דבר^[מג], שהרי למדנו, שזה הדבור עולה ובוקע רקיעים, עד שנתישב במקומו, ונתעורר מה שנתעורר, אם טוב טוב, אם רע רע, ועל כן כתוב: "וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דָּבָר רָע" (דברים כג, ז).

זיו הזוהר
אל"ף, כי נטמטם מוחו, והולך בחושך. מג. זו מידת המלכות שממנה בא כח הדבור, וכל עניני עולם

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף מ"ב עמוד א'

האוכל מאכלות אסורות כעובד עבודה זרה

רבי יצחק אמר, כל מי שמטמא עצמו במאכלות אסורות, כאלו עובד עבודה זרה, שהיא **"תועבת ה'"** (דברים ז, כה), וכתוב: **"לא תאכל כל תועבה"** (שם יד, ג).

האוכל מאכלות אסורות נכנס לרשות אחר

מי שעובד עבודה זרה, יוצא מהצד של חיים, יוצא מהרשות הקדוש, ונכנס ברשות אחר, וכן מי שמטמא עצמו במאכלות אסורות, יוצא מהצד של חיים, ויוצא מהרשות הקדוש, ונכנס ברשות אחר, ולא עוד אלא שנטמא בעולם הזה ובעולם הבא, ועל כן **"וְנִטְמָאתָ בָּם"** כתוב בלי אל"ף.

הבהמות הטמאות נבראו לטמא בהם הגוים

ו**כתוב**: **"וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם בְּבִהֶמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטָמֵא"**, מהו לטמא, לטמא להעמים עובדי כוכבים ומזלות, שהרי הם טמאים ומצד הטמאה הם באים, וכל אחד נדבק בשורשו.

ישראל יטהרו על ידי חסדים של אימא ויתקדשו מהשפע של אבא הנקרא קדש

רבי אלעזר היה יושב לפני רבי שמעון אביו, אמר לו, מה שלמדנו שעתיד הקדוש ברוך הוא לטהר להם לישראל, במה, אמר לו, בזה שכתוב: **"וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם וְגו'"** (יחזקאל לו, כה), כיון שנטהרים, מתקדשים, וישראל שדבקים בו בהקדוש ברוך הוא, קדש נקראים, שכתוב: **"קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רִאשִׁית תְּבוּאָתָהּ"** (ירמיהו ב, ג), וכתוב: **"וְאֲנִשִּׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשֶׁר בְּשָׂדֶה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ"** (שמות כב, ל).

אשריכם ישראל

זכאים הם ישראל, שהקדוש ברוך הוא אמר עליהם **"וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי"**, לפי שכתוב: **"וּבוֹ תִדְבֹּק"** (דברים י, כ), וכתוב: **"לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם הִלְלוּ יָהּ"** (תהלים קמז, כ), **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

נחל לכיש 24/8 בית שמש
054-843678

קבר רבי שמעון בר יוחאי זי"ע
אוהל הרשב"י

70,000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון
ומקבל שכר כנגד כולם - 70 מיליון סיומים של כל ספרי הזוהר**

**להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com**

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זווג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שְׁעָרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִידָּ לָנוּ יָרוּחַ, לְהַחֲיֵשׁ לְגֻלְגָּלָנוּ כְּפִי שְׁהִבְטַח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבָאוּ הַשְּׁלֹחַ וְהַשְּׁלֹחָה וְהַשְּׁקֵט וּבְטַח**